

třetím osobám dvorní dekret ze dne 29. května 1845, čís. 889 sb. z. s., by zabráněno bylo zásahu do jich majetku. Leč nesprávným jest názor odvolatelky, že tento právní prostředek byl přípustným pouze tehdy, byly-li exekucí dotčeny hmotné věci movité. Zmíněný dvorský dekret uvádí v bodě 3. doslovně: »Ti, kdož se mní býti omezeni ve své držbě, vlastnictví nebo jiných právech.« Z toho plyne, že žaloba vylučovací má brániti nejen zásahům do držby nebo vlastnictví, nýbrž i do jiných práv. Ani doslov Šu 37 ex. ř. nepřipouští jiného výkladu, vždyť připouští odpor, tvrdí-li dotčená osoba právo k předmětu zasaženému exekucí. »Předmět« jest stejného významu jako »věc« a věci rozumí se dle Šu 295 obč. zák. vše, co není člověkem.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalovaný bránil se v první stolici proti vybavovací žalobě Reginy L-ové ohledně vybavení polovice zabavených pohledávek jen dvěma námitkami: 1. že žaloba podle Šu 37 ex. ř. v tomto případě jest nepřipustna, protože předmětem exekuce nejsou hmotné věci movité, 2. že ze smluv nájemních oprávněným jest toliko Isidor L., protože smlouvy nájemní uzavřel ve vlastním jméně. Odvolací soud právem neuznal námitky ty za podstatné. Ad 1.: »Předmětem exekucí stíženým« podle Šu 37 ex. ř. může býti nejen hmotná věc movitá, nýbrž také věc nehmotná, nějaké právo, zvláště též pohledávka, protože i na takové majetkové předměty může býti exekuce vedena a protože i ohledně takových majetkových práv mohou příslušet třetím osobám práva, do nichž bylo vedením exekuce neoprávněně zasaženo a která předsevzetí exekuce činí nepřipustným.

Čís. 4236.

Vyrovnávací věřitelé mohou i po zastavení vyrovnávacího řízení uplatnit bezúčinnost právního jednání, jež dlužník předsevzal proti předpisu Šu 8 vyr. ř.

(Rozh. ze dne 8. října 1924, Rv I 1353/24.)

Žalovaná Občanská záložna zabavila v exekuční věci proti Josefu H-ovi movitosti. Žalobce, tvrdě vlastnické právo k zabaveným věcem, domáhal se zrušení exekuce. Žalovaná namítla, že tvrzený žalobcem prodej věcí Josefem H-em stal se v době, kdy o jmění Josefa H-a bylo vedeno vyrovnací řízení, a že jest proto dle Šu 8 vyr. řádu vůči ní, jakožto vyrovnací věřitelce, bezúčinným. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby. D ů v o d y: Dle výsledku sporu a dle zjištění procesního soudu není pochyby, že žalobce nabyt vlastnictví svršků koupí, ujednanou s Josefem H-em. Jde dále o to, zda toto právní jednání jest naproti žalované straně bezúčinným dle Šu 8 vyr. ř. Toto ustanovení zákona má za účel,

zabezpečiti výsledek soudního vyrovnání a chrániti vyrovnávací věřitele v řízení vyrovnávacím a vzhledem k němu před jednáním vyrovnávacího dlužníka, jímž by situace jeho na újmu těchto věřitelů mohla býti zhoršena. Dále však úmysl zákona nesahá, což vidno i z pamětního spisu min. sprav. k novému řádu konk. a vyrovn. (Srovnej též § 31 (1), § 32 (1) a § 56 (2) vyr. ř.). Věřitelé vyrovnávací mohou dle §u 8 vyr. ř. odporovati takovému jednání vyrovnávacího dlužníka toliko pro účel a zdar vyrovnávacího řízení, však mimo tento rámec mohou, zejména tedy po zastavení vyrovnávacího řízení, užiti jen prostředků, které jim poskytují jiné zákony, najmě řád odpůrčí, oč zde však nejde. Tudíž již s tohoto hlediska neobstojí v tomto sporu, zahájeném na základě §u 37 ex. ř., námitka žalované strany, opřená výhradně o §. 8 vyr. ř.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolatelka spatřuje nesprávné posouzení právní v tom, že odvolací soud míní, že po zastavení vyrovnávacího řízení nelze již vyrovnávacímu věřiteli, jímž byla i dovolatelka, uplatniti námitky bezúčinnosti právního jednání podle §u 8 vyr. ř. Odvolací soud usuzuje, že vyrovnávací věřitelé mohou podle onoho předpisu odporovati takovému jednání vyrovnávacího dlužníka toliko pro účel a zdar vyrovnávacího řízení, ale že po zastavení vyrovnávacího řízení mohou užiti jenom prostředků, poskytovaných jim jinými zákony, najmě odpůrčím zákonem, o který však tuto nejde. Právní názor odvolacího soudu nelze sdíleti. V tomto případě bylo vyrovnávací řízení zastaveno, vyrovnání se neuskutečnilo, a také pozemkové řízení nepřimklo se bezprostředně k tomuto zastavenému řízení vyrovnávacímu. V takovém případě však nepomíjí neplatnost právních jednání vyrovnávacího dlužníka, kotvící v §u 8 (2), (3) vyr. ř., naopak bezúčinnost jich zůstává zastavením vyrovnávacího řízení nedotčena. Jinak by mohl vyrovnávací dlužník vyrovnávacího řízení přímo zneužiti k poškozování svých věřitelů, neboť zahájením vyrovnávacího řízení jest jim znemožněno dlužníka exekucemi poháněti a žádati o vyhlášení úpadku, a tak by mohl dlužník tohoto období využití na úkor svých věřitelů, by své jmění převedl na třetí osoby.

Čís. 4237.

Povoliti exekuci na základě smíru v řízení nesporném jest příslušným soud, u něhož byl smír uzavřen, třebaž byly spisy mezitím zaslány již soudu jinému jakožto soudu poručenskému.

(Rozh. ze dne 8. října 1924, Nd I 391/24.)

Rozhoduje záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem pro Holešovice-Bubny v Praze a okresním soudem v Novém Městě na Moravě stanovil **N e j v y š š í s o u d** příslušnost okresního soudu pro Holešovice-Bubny.